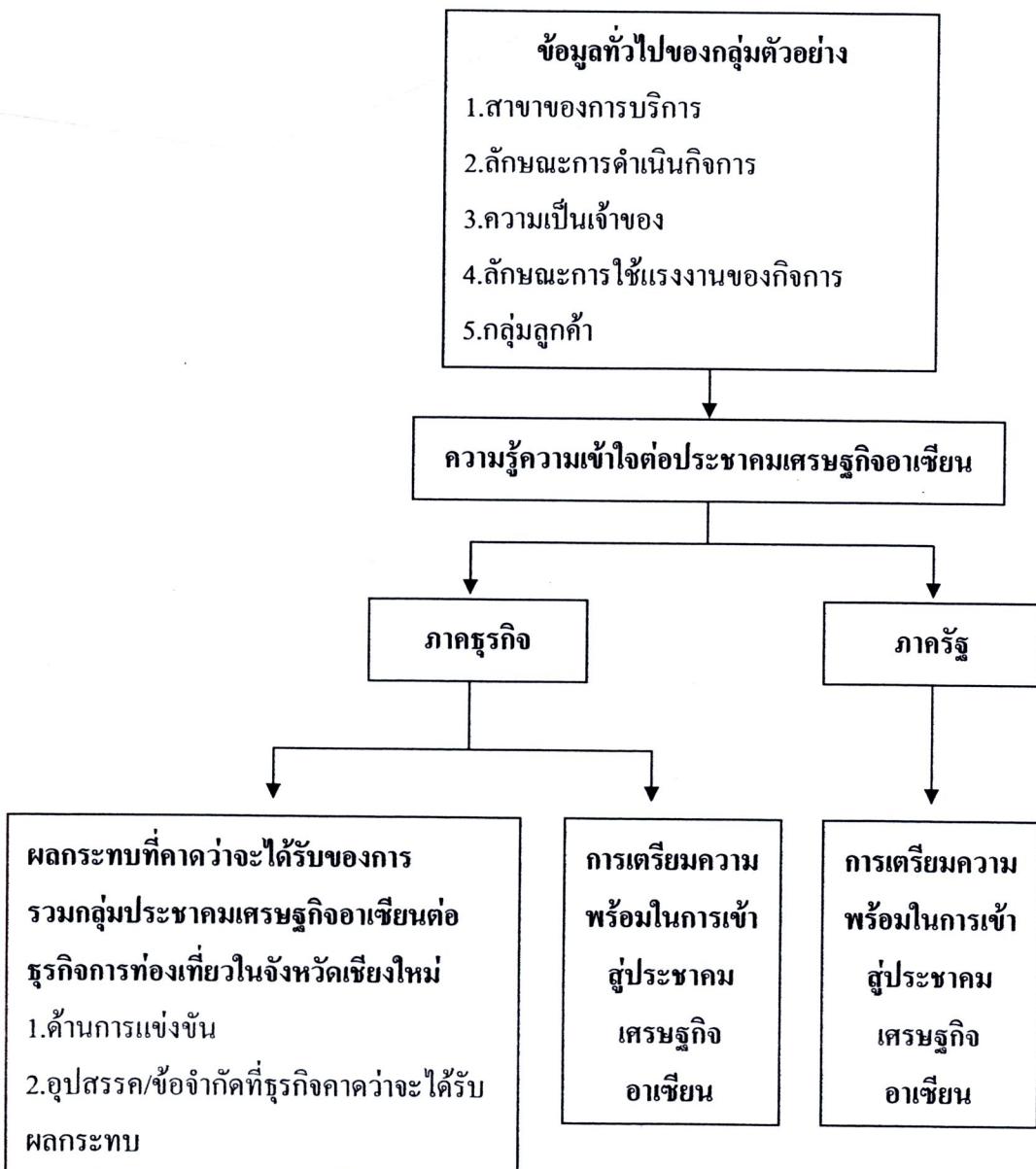

บทที่ 3

ระเบียบวิธีการศึกษา

3.1 กรอบแนวคิดในการศึกษา

การศึกษารั้งนี้ทำการศึกษาร่องการเตรียมความพร้อมของธุรกิจการท่องเที่ยวในจังหวัดเชียงใหม่เพื่อรับการเข้าเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนในปี พ.ศ.2558

3.2 ข้อมูลที่ใช้ในการศึกษา

3.2.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรในการศึกษามี 2 กลุ่ม ได้แก่

1) หน่วยงานภาครัฐจำนวน 5 หน่วยงาน ได้แก่ สำนักงานการท่องเที่ยว และกีฬาจังหวัดเชียงใหม่ สำนักงานพัฒนาชีวิจกรรมจังหวัดเชียงใหม่ สำนักงานแรงงานจังหวัดเชียงใหม่ สำนักงานสุรพรการจังหวัดเชียงใหม่ และสำนักงานขนส่งจังหวัดเชียงใหม่

2) สมาชิกของสมาคมธุรกิจท่องเที่ยวจังหวัดเชียงใหม่ซึ่งมีจำนวน 207 ราย ณ วันที่ 24 ธันวาคม 2552 จำแนกตามสาขาวุฒิการท่องเที่ยวได้ดังนี้ วิสาหกิจด้านบริการนำเที่ยว และ จำหน่ายตั๋วโดยสาร วิสาหกิจด้านที่พักและโรงแรม วิสาหกิจด้านร้านค้าของที่ระลึก วิสาหกิจด้านคุณภาพขนส่ง ทางบก อากาศ และทางเรือ วิสาหกิจด้านภัตตาคารและร้านอาหาร วิสาหกิจด้านกิจกรรมทางกีฬา และนันทนาการ วิสาหกิจด้านบริการสุขภาพ และส่งเสริมสุขภาพ และวิสาหกิจอื่นๆ โดยจำนวนของประชากรส่วนนี้ แยกตามสาขาวิชาการ แสดงได้ในตารางที่ 3.1

วิธีการคัดเลือกตัวอย่าง

ส่วนที่ 1 ทำการเก็บตัวอย่างจากเจ้าหน้าที่ในหน่วยงานของรัฐจำนวน 5 คน จาก 5 หน่วยงานรัฐในจังหวัดเชียงใหม่ ประกอบด้วย สำนักงานการท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดเชียงใหม่ สำนักงานพัฒนาชีวิจกรรมจังหวัดเชียงใหม่ สำนักงานแรงงานจังหวัดเชียงใหม่ สำนักงานสุรพรการจังหวัดเชียงใหม่ และสำนักงานขนส่งจังหวัดเชียงใหม่

ส่วนที่ 2 การคัดเลือกตัวอย่างจะคำนวณจำนวนตัวอย่างจากสูตรยามานะ(Yamane) ซึ่งการศึกษารั้งนี้กำหนดให้เกิดความคลาดเคลื่อนร้อยละ 5 ที่ระดับความเชื่อมั่น 95 เปอร์เซ็นต์ ซึ่งคำนวณได้ดังนี้

$$n = \frac{N}{1 + N(e)^2}$$

โดยที่ e คือ ความคลื่อนไหวของการเลือกตัวอย่าง ในที่นี้คือ $e = 0.05$

N คือ ขนาดของประชากร ในที่นี้ $N = 207$

n คือ ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

$$\text{ดังนั้น } n = \frac{207}{1 + 207(0.05)^2}$$

$n \approx 140$

จากนั้นทำการสุ่มตัวอย่างแบบโควตา เมื่อแบ่งตามโควตาได้แล้วจึงทำการเก็บตัวอย่างแบบบังเอิญ ซึ่งแบ่งตามสัดส่วนของสาขาวรุกิจต่อธุรกิจการท่องเที่ยวทั้งหมด ซึ่งสามารถคำนวณ
สัดส่วนของสาขาวรุกิจต่อธุรกิจการท่องเที่ยวทั้งหมด โดยใช้สูตรดังนี้

$$\text{สัดส่วนของสาขาวรุกิจการท่องเที่ยว} = \left(\frac{\text{สาขาวรุกิจ}}{\text{จำนวนธุรกิจการท่องเที่ยวทั้งหมด}} \right) \times 100$$

เช่น สัดส่วนของสาขาวรุกิจบริการนำเที่ยว และจำหน่ายตัวโดยสาร

$$\text{สัดส่วน} = \left(\frac{51}{207} \right) \times 100 = 25\%$$

โดยสัดส่วนของสาขาวรุกิจและจำนวนตัวอย่างที่คำนวณได้ แสดงได้ดังตารางที่ 3.1

ตารางที่ 3.1 จำนวนประชาและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา

สาขาวรุกิจ	จำนวน(ราย)	สัดส่วน	จำนวนตัวอย่าง (ราย)
ด้านบริการนำเที่ยว และจำหน่ายตัวโดยสาร	51	25%	35
ด้านร้านค้าของที่ระลึก	28	14%	19
ด้านกัตตาการและร้านอาหาร	7	3%	5
ด้านบริการสุขภาพ และส่งเสริมสุขภาพ	7	3%	5
ด้านที่พักโรงแรม	75	36%	49
ด้านคมนาคมขนส่ง ทางบก อากาศ ทางเรือ	14	7%	10
ด้านกิจกรรมทางกีฬา และนันทนาการ	7	3%	5
อื่นๆ เช่น ธุรกิจจัดงานแต่งงาน สมาคมร้านอาหารเป็นต้น	18	9%	12
รวม	207	100%	140

ที่มา: คำนวณจากจำนวนประชากรสมาชิกของสมาคมธุรกิจท่องเที่ยวจังหวัดเชียงใหม่แยกตาม

สาขาวรุกิจการท่องเที่ยว

3.2.2 ข้อมูลและการเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการศึกษาครั้งนี้รวบรวมข้อมูลจากแหล่งข้อมูลปฐมภูมิ และทุติยภูมิ ดังนี้

1) ข้อมูลปฐมภูมิ (Primary Data) เป็นข้อมูลที่ได้จากการใช้แบบสอบถาม สองส่วนโดย ส่วนแรกเก็บแบบสอบถามจากผู้ประกอบการธุรกิจการท่องเที่ยวในจังหวัดเชียงใหม่ซึ่งประกอบไป ด้วย 4 ส่วน ได้แก่

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของธุรกิจการท่องเที่ยว ได้แก่ สาขาวงการบริการ ลักษณะการ ดำเนินกิจการ ความเป็นเจ้าของ ลักษณะการใช้แรงงานของกิจการ กลุ่มลูกค้า

ส่วนที่ 2 ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับประชามเศรษฐกิจอาเซียน โดยใช้แนวคิดจาก AEC Blueprint

ส่วนที่ 3 ผลกระทบที่คาดว่าจะได้รับจากการเข้าร่วมประชามเศรษฐกิจอาเซียนของ ประเทศไทย ได้แก่ ด้านการแข่งขัน และด้านอุปสรรค/ข้อจำกัดธุรกิจคาดว่าจะได้รับผลกระทบใน การดำเนินการทางธุรกิจในกรณีที่ประเทศไทยเข้าร่วมประชามเศรษฐกิจอาเซียน

ส่วนที่ 4 การเตรียมความพร้อมของผู้ประกอบการต่อประชามเศรษฐกิจอาเซียน

ส่วนที่สองเก็บจากการเก็บตัวอย่างจากเจ้าหน้าที่ในหน่วยงานของรัฐ จาก 5 หน่วยงาน ราชการ ในจังหวัดเชียงใหม่ ประกอบด้วย สำนักงานการท่องเที่ยวและการกีฬาจังหวัดเชียงใหม่ สำนักงานพัฒนาชีวจังหวัดเชียงใหม่ สำนักงานแรงงานจังหวัดเชียงใหม่ สำนักงานสรรพากรจังหวัด เชียงใหม่ และสำนักงานขนส่งจังหวัดเชียงใหม่

2) ข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data) รวบรวมจากแหล่งต่างๆ เช่น สื่อสิ่งพิมพ์ของ ภาครัฐและภาคเอกชน ได้แก่ สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม สำนักงาน ส่งเสริมการส่งออกกระทรวงพาณิชย์ ศูนย์ศึกษาการค้าระหว่างประเทศ มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย วารสาร รายงานการวิจัยจากศูนย์ตีอินกัปธุรกิจภาคเหนือองค์บริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ สถิติต่างๆ จากรายการท่องเที่ยวกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศและการ สื่อสารสำนักงานปลัดกระทรวงพาณิชย์ และ <http://www.aseansec.org> เป็นต้น

3.3 วิเคราะห์ข้อมูล และสถิติที่ใช้ในการศึกษา

วิธีการศึกษาแยกเป็น 4 ส่วนได้ดังนี้

1. ข้อมูลทั่วไปของธุรกิจการท่องเที่ยว ได้แก่ สาขางานของการบริการ ลักษณะการดำเนินกิจการ ความเป็นเจ้าของ ลักษณะการใช้แรงงานของกิจการ กลุ่มลูกค้า

วิธีวิเคราะห์ข้อมูล ใช้สถิติพรรณนา(Descriptive Statistics) อธิบายลักษณะของข้อมูลที่เก็บได้ ในรูปแบบของจำนวนร้อยละ และค่าเฉลี่ย

2. ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับประชามศรษฐกิจอาชีวิน

วิธีวิเคราะห์ข้อมูล ทำการวิเคราะห์โดยนำคะแนนที่ได้มาหากำหนดช่วงคะแนนเพื่อใช้แปลความหมายของคะแนน 3 ระดับและมีหลักเกณฑ์ในการแปลผลดังนี้

จำนวนข้อที่ถูก	แปลผลความเข้าใจ
7 - 10	มาก
4 - 6	ปานกลาง
1 - 3	น้อย

3. ผลกระทบที่คาดว่าจะได้รับจากการเข้าร่วมประชามศรษฐกิจอาชีวินของประเทศไทย
ได้แก่ ด้านการแข่งขัน และด้านอุปสรรค/ข้อจำกัดธุรกิจคาดว่าจะได้รับผลกระทบในการดำเนินการทางธุรกิจในกรณีที่ประเทศไทยเข้าร่วมประชามศรษฐกิจอาชีวิน

วิธีวิเคราะห์ข้อมูล ด้านการแข่งขันอธิบายลักษณะของข้อมูลที่เก็บได้ ในรูปแบบของอันดับนอกจานนี้ยังทำการวัดความระดับการแข่งขันของประเทศไทยเชิงปริมาณเชิงปริมาณเบริญเทียนกับธุรกิจการท่องเที่ยวของไทยโดยการเรียงลำดับความเป็นคู่แข่ง โดยใช้มาตราวัดของลิเคิร์ท(Likert Scale) โดยนำคะแนนที่ได้มาหาค่าเฉลี่ยแล้วกำหนดช่วงคะแนนเพื่อใช้แปลความหมายของคะแนนเฉลี่ยในการวัดทัศนคติเป็น 5 ระดับ

ด้านอุปสรรค/ข้อจำกัดที่ท่านคาดว่าธุรกิจจะได้รับผลกระทบในการดำเนินการทางธุรกิจในกรณีที่ประเทศไทยเข้าร่วมประชามศรษฐกิจอาชีวิน ทำการวัดระดับทัศนคติโดยใช้มาตราวัดของลิเคิร์ท(Likert Scale) โดยนำคะแนนที่ได้มาหาค่าเฉลี่ยแล้วกำหนดช่วงคะแนนเพื่อใช้แปลความหมายของคะแนนเฉลี่ยในการวัดทัศนคติเป็น 5 ระดับและมีหลักเกณฑ์ในการแปลผลดังนี้

กำหนดคะแนนในแต่ละอันดับที่เลือกดังนี้

ระดับระดับของอุปสรรคและระดับการแข่งขัน	ค่าคะแนน
มากที่สุด	5
มาก	4
ปานกลาง	3
น้อย	2
น้อยที่สุด	1

ค่าเฉลี่ย	แปลผลระดับของอุปสรรคและระดับการแข่งขัน
4.21 – 5.00	มากที่สุด
3.41 – 4.20	มาก
2.61 - 3.40	ปานกลาง
1.81 - 2.60	น้อย
1.00 – 1.80	น้อยที่สุด

4. การเตรียมความพร้อมของผู้ประกอบการต่อประชาชนเศรษฐกิจอาชีวین

วิธีวิเคราะห์ข้อมูล ส่วนที่ 1 การเตรียมความพร้อมของหน่วยงานของรัฐ ทำการวิเคราะห์โดยใช้สถิติพรรณนา(Descriptive Statistics) อาทิรายลักษณะของข้อมูลที่เก็บได้ ในรูปแบบของจำนวนร้อยละ และค่าเฉลี่ย

ส่วนที่ 2 ข้อมูลจากการเก็บแบบสอบถามจากผู้ประกอบการธุรกิจการท่องเที่ยวทำการวิเคราะห์โดยใช้มาตรวัดแบบจัดอันดับดังนี้

กำหนดคะแนนในแต่ละอันดับที่เลือกดังนี้

ระดับการเตรียมความพร้อม	ค่าคะแนน
มากที่สุด	5
มาก	4
ปานกลาง	3
น้อย	2
น้อยที่สุด	1

จากนั้นนำคะแนนที่ได้มาวิเคราะห์แล้วทำการเรียงลำดับการเตรียมความพร้อมของธุรกิจ
การท่องเที่ยวจากมากไปน้อย